

[Tove Jørgensen.]

– ikke som følge af ministeriets eller socialstyrelsens indgriben, men på grund af arbejdstilsynets krav, idet så godt som ikke nogen af arbejderbeskyttelseslovens regler om lokaleindretning ikke var overtrådt.

Som nævnt har der også i Ballerup kommune været gennemført ordninger med ringere forhold, end de gældende regler foreskriver. Det samme er tilfældet bl. a. i Frederiksberg kommune.

Alt i alt må det undre forældre til børn i daginstitutioner, at man i en periode med ca. 4.000 arbejdsløse pædagoger, tusinder af unge arbejdsløse og flere tusinde ledige bygningsarbejdere etablerer ordninger, i nogle tilfælde med dispensationstilladelse, som hverken lokale- eller personalemæssigt er på højde med de hidtil gældende krav.

Socialminister *Eva Gredals* svar (13/9 77):

I spørgsmålets formulering ligger der en antagelse om, at bistandsloven åbner mulighed for, at jeg som socialminister eller at socialstyrelsen kan fastsætte bindende regler om bl. a. personale- og lokaleforholdene i daginstitutionerne.

Dette er imidlertid ikke tilfældet. Efter bistandsloven er det den enkelte kommune, der træffer beslutning om personalenormeringen i en daginstitution, ligesom det er kommunen selv, der tager stilling til lokaleforholdene i institutionerne.

Socialministeriet og socialstyrelsen kan alene fastsætte vejledende regler om disse forhold.

For at hindre eventuelle misforståelser skal jeg dog gøre opmærksom på, at lokaleforholdene i en institution naturligvis skal opfylde de krav, som følger af den øvrige lovgivning, herunder de krav som stilles af arbejdstilsynet.

Jeg kan endvidere oplyse, at jeg forventer, at socialstyrelsen om kort tid kan udsende en speciel vejledning om socialpædagogiske pasningsordninger på skoler, og jeg henviser til det svar, som jeg har givet på et lignende spørgsmål (nr. 526), stillet af fru Ebba Strange.

Af *Glistrup* (FP) til arbejdsministeren (6/9 77):

»Vil ministeren kommentere, hvorvidt hvert enkelt af de otte typetilfælde, som omtales i Fremskridt 1977 nr. 15 side 23, faktisk kan

forekomme under gældende lov, og oplyse, med hvor stor talmæssig vægt forhold som de omtalte må skønnes at indgå i det seneste arbejdsløshedstal?«

(Spm. nr. 529).

Begrundelse.

I Fremskridt nr. 15 for 1977 citeres følgende fra en kronik i Politiken af Ejvind Oxe:

Fru Andersen er 56 år og montrice i metalindustrien. Hun har længe tænkt sig at høre op med erhvervsarbejde, når hun kom i den alder, hvor børnenes uddannelse var afsluttet og familien godt kunne klare sig for hr. Andersens indkomst alene. Nu har hendes virksomhed indskrænket, og fru Andersen er blevet opsagt. Hun får understøttelse og skal gå til kontrol hver 14. dag. Hendes risiko for at blive anvist arbejde er som følge af hendes specielle arbejds erfaring og hendes alder stærkt begrænset. Hun fristes derfor til at forblive stående som arbejdssøgende, selv om hun egentlig ikke ønsker udearbejde. Hun har dog bidraget til arbejdsløshedsforsikringen gennem mange år.

Fru Bentzen er arbejdssøgende som følge af de usikre tider. Hendes mand er værkfører i tekstilindustrien, og det er ikke for stabilt. Derfor har hun søgt arbejde og i en periode været beskæftiget. Nu er hun ledig og modtager understøttelse. Et betryggende sikkerhedsnet, hvis hr. Bentzen skulle blive ledig.

Hr. Christensen er 61 år og har diskusprolaps. Nu er han blevet ledig som følge af en virksomhedslukning. Egentlig er han ikke arbejdsfær. Han har blot kunnet påtage sig det hidtidige arbejde i kraft af virksomhedens og kollegers vidtstrakte hensyn til en gammel medarbejder og kammerat. Han kunne søge og opnå førtidig folkepension i henhold til folkepensionsloven, men at stå som arbejdssøgende forsikret indebærer 2½ gang så stor understøttelse. Det er en svær fristelse for hr. Christensen.

Hr. Davidsen er 31 år og var ansat på kontoret i en større speditivns virksomhed med enkle kontoropgaver. Han er oprindelig student. Efter at være blevet opsagt har han genoptaget sine studier. Lige så godt få noget fornuftigt ud af ventetiden. Studierne går godt, og arbejde viser sig ikke. Nu ville det egentlig også være generende. Det ville betyde et alvorligt afbræk i studierne. Han håber, at han ikke bliver anvist længerevarende job. Egentlig ejen-